

sità — la seconda poesia, riserbandomi di riprodurre la prima
allor che parlerò della lingua dei Romeni di Albania, e ciò pre-
cisamente per fissare alcune considerazioni sulla lingua parlata
da questi Romeni. — Ecco, frattanto, la promessa canzone,
che stimo opportuno di non tradurre in italiano, nulla di spe-
ciale offrendo, salvo che per la lingua:

*Ciudie laie ciudie,
Çi s' façe tu Rrmănie,
Doi ficioni di-arbinişie,
Pitricuţi-li di Vlăhie
Ianina tu puliţie,
S' revizuiască laia şculie;
Li băgară tu filăchie
Li pitricum ti lucre bune,
Osman paşa li feaçe surghiune
Surghiune tu Italie,
Tu Italie portul Brindiz,
Pân s' li ghină văr aviz;
Un Andrei al Balamaci,
Exilaţi doili cu Taci;
Pădianu agudî hiru
Ta s' lia hăbare Viziru,
Ştepsu çî feaçe Valiu;
Agudî telu Sultanu,
Valilu s' lia lirtare la Pădianu;
Al Pădeanu di Vlăhie li scriară,
S' clidă poarta din afară;
Pădianu a Valilu li zaci;
Ma s' vrei s' nă lirtăm doili,
Pitriaçi s' aduci ficionili;
Valilu aştipta cu banda
Când işiră revizorli Saranda,*